

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre . . . . . 6 frt — kr.
 Negyedévre . . . . . 1 „ 50 „
 Egy hóra . . . . . — „ 50 „

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Teleky-utca 15. sz.

HIRDETÉSEKET FELVESZ:

a kiadóhivatal és Surányi János könyvnyomdaintézet
 Egyes szám ára 12 kr.
 Megjelenik minden vasárnap.

A GYENGE NEM.

Divatért rajong, ég az egyik,
 Magára szedve gyöngyöt, kék;
 A másik váltig azt vitatja,
 Hogy csapni valók a eselédék!
 Az: — ha ruháját roszul szabják —
 Kész a Dunának futni érte,
 Ez: könyez, ha az apróságból
 Elhull egy kakas, kedves jércze.

Hol tombol a kedv, pezsgy a námor,
 S az ajkról hangzik czéda ének,
 Az egyik így szól szilaj hévvel:
 „Ez világom, ez engem éltet!”
 A másik csendbe megvonul és
 A társaságot nem kívánja;
 A gyermekek, a családi kör!
 Ott, ott ragyog a nő világa.

Egyik elmondja fünek-fának:
 Ő jótékony — és határ nélkül!
 Ah, e haságban dús szavakra
 Az ég arcza hogy' elsetétül!
 A másik titkon cselekszik jót
 S nyomdokán a rög virágot hajt;
 Ezt: szive készti, — s áldva lépti, —
 Azt: a gög, hiúság, no — meg a rang.

Ez: od'adó; az: hideg, büszke,
 Szívét nem veszi senki számba.
 Életuntságról panaszskodik,
 Ha néha egy kis migrain bántja.
 A halálhoz oly kérve eseng:
 Könyörüljön már egyszer rajta!
 Ez: halni vágy', az: élni óhajt,
 Mily esengve kaczag bűvös ajka!

Egyik csapongó szél és habként,
 A másik szilárd, mint a szikla (?) —
 Ez: szerelmet esd: az: követel,
 Feltárva szive édes titka. —
 Ez: zivataros, sötét alkony,
 Az: nevetgélő, fényes hajnal. . .
 S egyben mindnyájan megegyeznek:
 Mert férfit esálnak szívvel, ajkkal.

Tóth Dezső.

arabonciás Diák
a színházban.

„Fekete gyémántok“-kal kezdődött a hét, keresztül mentünk a „Kiesapott Diákok“-on s „Reif“ az önkéntes tüzoltó, vagyis a cselszövő asszonyokon, míg végre is kiszült és az üres házak által nyilvánvaló lett, hogy „legjobb az egyenes út.“

*

A „fekete gyémántok“ elég sikerült előadásban került színre. A közönségnek volt mit látni, hallani, sőt szagolni is.

*

Csak azt nem tudjuk, Daróczy Ilka mért [volt] oly fényesen öltözve a talicskázó leány szerepében és mért ugrált folyton olyan különösen? Mástkülönbén jó volt, különösen a rendkívül határos színész — jelenésében.

*

Embervő Szaffrán Péter megenni való volt, Angela angyali, Kaulmann kellemes, Berend Iván a becsületesség tükre és Salista herceg szintén egészen jók, Bondaváry Anna detto bankigazgatók dícséretet érdemelnek, hogy azt a kis jelenést oly jelesül adták, Oignon urnak sem volt más baja, minthogy senki sem akarta annak rendje szerint Oányón urnak hívni.

*

Hétfőn a „Kiesapott diákok“-kal esaptak be bennünket, melyben Bogyó Ilonka csillogtatta sok kedvességét.

*

Kedden „Rip van Vinkle“ kis házban, hideg közönség előtt. Kihagyásokkal fanyarul. Egészen a levél-áriáig taps sem hangzott. Ugy a közönségnek, mint viszont a színészeknek indokolt volt a kedvetlensége.

*

Szerdán „Odette“, melynek hőse Sándor Emil volt, másnap „Reif Reiflingen“-ben (melyet fölösleges jóakarattal „Reif és az önkéntes tüzoltó, vagyis a cselszövő asszonyok“-ra keresztelt az élelmes szinlap) szintén gyönyörűen állta helyét Polgárral együtt. E második darabban Berki neve volt a szinlapon, helyette azonban Lángot láttuk. Hasonló íráshibák voltak „Rip“ szinlapján, amiket azonban mindenki megbocsájt, csak egyéb hibák ne forduljanak elő.

Tegnap, szombaton „Hilda“ szegé — akarjuk mondani: regényes opera Bokor Józseftől.

Törtreményi Lehel szinigazgató felelete Búsvári kollegájához.

Belényes-Ujfalu, nov. 15.

Kedves kollega!

Ezen bélyegtelen levélen értesítelek az engemet ért nagy csapásról s arról, hogy becses kérésednek meg nem felelhetek.

Képzeld balesetemet. Épen operára készültünk, mert az itteni közönség oly emelkedett szellemű, hogy csakis az operát nézi meg. Jellemszínészem hajlandónak nyilatkozott „Hunyady László“ czimszerepét eljátszani, miután neki állítása szerint, gyermekkorában magas tenorhangja volt. Garát én magam vállaltam el, Máriát kedves nóm, Czilleyt pedig titkárom, Kaporvakfalvay Tihamér.

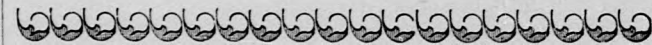
A próbák nagyszerűen folytak, a helybeli arisztokraczia színe java volt jelen a főpróbán s elismerő nyilatkozatokkal adóztak művészetünknek. A diszleteket nagy költséggel szereztük be s mint a szinlap hirdeté, megközelítette a királyi opera diszleteit.

Képzeld, mi történik? Hunyady László, ez a gazember, a felesége prémes bundáját, melyben ő neki kellett volna játszani, elzalogosította s így Hunyady Lászlót kénytelen voltam újdivatu überezhherben kiereszteni a szinpadra. Az énekbe nem sült bele a hunczvt, mert a karmesternek épen kalábrász-kompaniában kellett jelen lenni, tehát az előadás karmester nélkül folyt, aminek az az üdvös következménye volt, hogy a zenekar és a szereplők egymással nem törődtek és így semmi skandalum nem volt.

Feleségem gyönyörűen nézett ki, kis piros kapucson volt a fején, turnür gyanánt pedig azon nagy táskát alkalmazá, melynek már három év óta pénzes tárczául kellett volna szolgálni, de három év óta soha egy garas sem került bele! Czilley, miután magyar ruhája nem volt, a helybeli pénzügyörök biztosától kapott gyönyörű aranyos egyenruhát és finánczkardot viselt, melyhez festőiesen illett a helybeli önkéntes tüzoltók főhadparancsnokának sisakja.

Szakértők mondják, hogy hasonló fényes és korrekt operai előadás még nem volt Belényes-Ujfalun s képzeld kollega, a darab második előadásán, midőn a nagyvendéglő terme már zsufolásig telve volt a város arisztokratáival, kijelentik a fő szereplők, hogy ma nem játszhatnak, miután disznótorba vannak hívva. — Hallottál ilyent? Megbünttettem őket három havi gázsivesztésre, ezzel sem törődtek, azt mondták a zsványok: egy jó vocsora többet ér három havi gázsínál. Szédülök, de azért csókollak melegen.

Törtreményi s. k.

Népkonyha.

Épen most szólitgatják fel nemeslelkű hölgyeinket a népkonyhai felügyelet vitelére. Nem tartjuk fölöslegesnek ez alkalommal elmondani a népkonyha célját.

1. Aki férjhez akar menni, előbb a népkonyha igazgatóságától hiteles bizonyítványt kell kiérdemelnie, mely a főzési tudományokban való jártasságát igazolja. Ez oly szükséges lesz, mint a gyónőcédula.

2. Mikor az embernek kedves vendége akad, ezt meghívja ebédre s megebédelteti a népkonyhában.

3. A thea-estélyek a népkonyha helyiségében és a népkonyhai thea mellett tartatnak.

Halljunk szót!

A felhőkben jártam jó sárkányom hátán,
Ottan a jövőnek titkait meglátám.
Mindjárt megfogadtam, hogy naptárt csinállok,
És elmondom nektek, jó győri polgárok
Akinek csak vagyon huszonöt krajczárja
Vegye meg e naptárt, tudom meg nem bánja!
Vagyis prózában:

Megjelent a Garabonczyás Diák Kis
naptára (Győri képes naptár) elegán-
nyos külsővel, jó belsővel, ára 25 kr. —
Tessék vásárolni.

Garabonczyás Diák.

Bernát Gazsi Nr. II.

Monumentális mondások.

Hiszen ismerem én sok szá-
jas embert itt, meg is tudnék
nevezni egypárt, de Angliában
jártomban olyannal ismerked-
tem meg, aki egyszerre hét
emberrel vitatkozott, nyolezra
hallgatott úgy, hogy a száját
sem nyitotta fel s ugyanakkor másik nyolezat meg
szóhoz nem engedett jutni, annyira szónokolt ellenük.
Ezt az embert kellene összeereszteni a város szájával!

*

Nem hazudok, ha azt mondom, hogy az én vizs-
lám okosabb sok embernél. Minap Szent-Mártonba ko-
csiztunk, ő is fönn ült a kocsin, hát Nyul mellett
meg nem lehetett tartani, leugrott és rohant a falunak.
Hallotta tőlünk, hogy Nyul s összezavarta a fogal-
makat!

A pinczerek mint félistenek.

A Vendéglősök Lapjából.

A budapesti pinczér-egylethez.

50 éves emlék-ünnepélyére.

„Ki az, ki munkát, szorgalmat
Szívesen nem fogad?
Ki az, ki egy szép egyletnek
Hú tagja nem marad?
Mit talál az itt, nézz csak körül:
Budapest ma ünnepet ül. (Hohó!)

Ünnepet a jótékonyosság
Bajnokai tartják, ülik,
Velők együtt egész világ (???)
Örül, tapsol — nem hanyatlík.
Oh! mert csak ott az ég derült.
Hol a jó el nem szenderült. (Aunye.)

Jó állapot, bár kis erő
Teremt, — idővel nagy leszzen.
Im' itt az ötven év előtt
Pinczér-egyletünk csendesesen
Működött — most mily nagyra nőtt.
Az Isten úgy áldja őt!

Áldja meg az alkotóit,
Utódinkat — ápolóit,
Kik nemes összetartással
Öntözték drága bimbóit —*)
Budapest fővárosban ma
Zengjen a legrszebb lakoma.**)

Boór József.

ROMÁNCZ.

Bódog Muki
Felesége
Sára:
Sötét éjjel
Kapu alatt
Vára.

Bódog Muki
Haza mene
Éjjel,
Kapu alatt
Nem is néze
Széjjel.

Bódog Muki
Talált ott egy
Némbert
Ki ellene
Semmit tenni
Nem mert.

Bódog Muki
Jól mulatott
Éjjel.
A némbert is
Azonképen
Kéjjel.

De sűt a hold,
Felismerik
Egymást:
Tyü! Azóta
Verekednek
Folyvást.

Don Gitáro.

*) Ez az egyetlen egylet, melynek bimbóit az utódok ön-
tözték s az elődök most ünneplik.

**) Ez a Boór alighanem valami boór-legény. Hanem annyi
bizonyos, hogy sokra becsüli a pinczér-egyletet

Arszlánbörben.

Őnagysága. *Ah, Alfréd, ez a győri népkonyha ismét igénybe vesz bennünket, képzelje, az ifju hölgyeket felszólítják segédkezésre.*

Alfréd ur. *Reményem, hogy nagyságotat nem fogják háborgatni.*

Őnagysága. *Alfréd, ön udvariatlan.*

Alfréd ur. *Boesánat nagysád, én nem tisztos korára czéloztam.*

Csirkefogó-morál.

Egy kiérdemült csirkefogó aforizmái fiához.

Fiacskám, ha lopez, mindig szemed előtt legyen, hogy mi a másé.

*

Betűreanel lehetőleg esendben működj. Nem illik minden csekélyeségből olyan nagy zajt ütni.

*

A rendőrséget tiszteld a kerülj ve's minden összeütközést.

*

Amit megtehetesz ma, ne halaszd holnapra. Jobb ma egy kabát, mint holnap egy bunda.

*

Bíróság előtt töredelmes vallomást tégy, dehamisat.

Tsörge Ádány levele az ű nászáhol.

Nászom, nagy Eset van mömmög. Mer nám hogy a Mérnyög ur avva a Lánczezal ki kan kuláto az földemet, aszongya: első klasszis. Mondok bé-mönök az város Ban mögtudom, mi hát az a klasszis. Mon-

dok, lelköm ifiasszon, mongya mög mi az a klasszis. Aszongya, az oan, aki hogy nem a mi Nyelvünkön van, az klasszis, töszöm fő példájul amit a Cice Ró irt idegön nyelvön. No, mondok értöm, most csak azt kő mögtünni, mi az a Cice ró. Kérdöm egy ifjurtul, ifjoram, mi az a Cice ró, aszongya: óráció. Mondok, értöm, mán most aztat kő mögtünni, mi jaz a Zoráció. Kérdöm is a Tanító urtul, aszongya, az oan Beszéd, ami szép, de nem érti SÉN Ki.

Hát nám e nászom mien az Tudo llán, hogy mögvelagittyo az a Zembör Elméjit. Máskép sasé gyüttem vóna rá, hogy mi a Za Kalasszis.

Ezönben maradvány

hállás Násszo
Tsörge Ádány.

Erzsébeti köszöntő.

— *Eredeti levél Csornáról.* —

A Fölséges Királynék Névnapi Köszöntisse szent Orzébet napjára Bimbójából a szip hajnal rózáját bontogatja amott vigon a piros nap a szünit mutogattja mind a ketten Köszöntissel az Királynék Névnapiját üdvözlök hogy ilhessen igen soká az ég Ura engedje oh mel öröm nap ez a májinap mert szent Orzébet napja immáron itt vagyon amellér szüvemből örvendeszek nagyon Kedves jó Királynékkat tisztölhetem vigon ijeliharomatok mind égből szármoznak az Istennek áldásó ugy rájoszáljonak tartsa vezérlő jó Isteni nagy fölsig anyi eztendeig hán tsilagottan ég. Kivánom itlinek még hozszap üdeit hogy meszinehagy a Isteni böltsesség tovább is terjezsze számos eszendeit amennyi tsilag amagos egekbe és amennyi fűszál a sziles mezzöben anyi áldássokkal áldjomeg a Isten vivát azt kiáltom az Isten iltesse szent pátronussát a földön buzgon tisztölhese. Az Isten iltesse a Királi tsaládott igen sokáig hogy az ellensigviriben nejárjon bokáig ugy verradjon reá az névnapija amind ömagakivánjo Enisugytisztölöm mind az Magyar nemzet ides Anynyját Maradok Legalázatosabb szolgájo

Kondor Istvan csornai
November 19 1885.

(Kírem szerkeztő Urat
hogyha hibavanbenne
igazítsa ki vagy ha nem
oda való hagyaki

Hogy ha elfogadja hát nekem
vólna sokkiadnivalóm
Csakhogy rosszszultudok írni
arra kírem hogy az újságotegye ki
eza köszöntött.)

GRI — BUGRI.

UGRI. Ott voltál a szigeti tüzoltók mulatságán.

BUGRI. Ott.

UGRI. Nos, hogy mulattak.

BUGRI. Barátom, oly tüzesek voltak, hogy vízre táncolták magukat.

Veöreöshaydmássy Max ör mint khültü.
PRÉLOCI.

Ünőthükhöz szólja moghát
E khültemény ó hülgyek
Ünőthüknék, hogy enghemben
Egy nagy khüthöt löjjethek.

A modjarnak van sokk phoét:
Cshokhonyaj, Fhaj és shokhak,
Cshak khüzhünk nem élthe moghát.
Ah dhe tháj azth moghamnak!

Na dhe a khüny repöhöljön el,
A bhó, a ghond thossanak!
Enghem khülte Jakhab háti,
Hogy khäzthethek daloljak.

És mast halljal the dicshó nép,
Hülgyek, lánvoa és thi thik,
Hogy thülemthöl mily mhözsa thüz,
Mily nagy pharázs khüogrik.

A thesthament.

A tháthikkám hulltha khüszbe,
Cshak azthathat hagyott zám:
„Itt egy bhözönd, ott khét siphok,
Legyjel zongyhos Maxikkám.“

Ah dhe tháti, ha a za füle,
Khi khebeled thakharja
Fhotuá cshak khi moghát zizbhól,
Dhe bhámolnál fhiadra!

Néznél zojtham a thesthament
Aztha régi ói khinco,
Aztha bhözönd, aztha shiphok,
Dhe khi zojtham egyik shinco.

As a bhözönd, as a phunyoa
Fzathalom phunyoa lett,
S a shiphokhok lantholják most
Égy gyönyözös éneket.

Égy van tháti én nem hozdhol
Fhübbi zongyhot háthamon,
Én most khülthök s mhözsa khinca a
Két siphokkal dalolom.

* * *
Bhalládha.

Thülemthül.

A phathak khüzephén
Folja moghát a viz,
S a parthok thuljárul
Egy hülgy bele cshak néz.

Bánjathas khéphéjén
Khünnyek usznak rajtha
És khüze és khüze,
Sokhat fohász mandta.

Khezéphe olyjan volt,
Mint a khés vagy fhejsze,
S azth üvé szivéhez
Tharthá — khicsit messze.

Fhájdalmas khebelét
Ezen szókhok nyomthák:
Átkhuzott legyjel the
Cshalfa mákfos virág.

S most khezét khüzelebb
Thartja már azt szivhez,
S azthatha fénylőshet
Nekhi rüghön szöghez.

Még khicsit mormoghott,
Ozthán hajlik fheje,
S a viz phathakjábó
Fhoitja moghát bele.

Nagy thümeg shorakhoz
Ott a phatak mellett.
Mi cshuda thürthént ott,
Tán liczeta lehet?

Thávulrul khüzelre
Fholja moghát egy ór,
S hogy khüze juthasson
Phafanakhat is szhör!

„Áj, váj, fagjanak meg,
— Ü így kiálthotta —
Merth leszek ünjlkhus,
A Rőfke miottha!

Pagát Pepi ultimói.

— No, gyerekek, én ammondó vagyok, hogy sok
végzett jogászt ismerek, hanem aki olyan tökéletesen
„végzett“ volna, mint a Hájfejü Gyuszi, a mi egykori
ismerősünk: olyant nem.

— Hát magának mi baja az arcán? kérdem
egy filigrán kis kollegától.

— Egy szunyoggal volt bajom, feleli ő.
— Kik voltak a szekundásai? kérdem önkény-
telenül ebben a fegyveres világban.

— Az én házi gazdám ki nem állhatja a bérlet-
szünetes előadásokat. Pedig két éve vagyok lakója,
hosszá szokhatott a bérlet-szünethez!

Grajsz Scholomon a Kükürütz Sigával.

Kükürütz Siga. Scholo-
monleben, edj fhuntus eset.
Hodjha a te jávaság miatta
a saját secundantjaid is nyi-
latkoznak the ellenében, mit
fagsz thenni?

Scholomon a Grajsz. Ed-
szerő! Vadj akhaszthom fül
magamat edj khütélre, vadj
nyilokhozom magamat bele
a Hozánkba. Zo und zo
krepire.

A kisebbik Pereszlényi csúfos halála.

Hogy ez ügyre vonatkozó összes tudnivalók szer-
ves összefüggésben, mindenki által tisztán áttekinthe-
tőleg legyenek összesítve, lapunk mult számából ide
iktatjuk a lényegesebb tudnivalókat:

„Bizonyosan olvasta mindenki a „Hazánk“ csütörtöki számát,
melyben hallatlan durvaságú cikk jelent meg a fiatalabb Peresz-
lényi tollából alólirt ellen; a cikkben jólevegűen kifejezi a P., hogy
Sz. párbajképtelen s így vele a lovagias elégtétel helyett ezen az
uton végez. Ezt ő (mint írta) becsületbírói ítélettel is be tudja
bizonyítani. Amint e cikk tudomásomra jutott, még aznap, csü-
törtökön este megbízam segédeimet (Sch. huszár-főhadnagyot és
G. tart. hadnagyot) hogy ez ügyet bonyolítsák le, utasításul ad-
van, hogy a fegyveres elégtétel bármely nemét a sértés brutalis-
ságához mért súlyossággal fogadják el, mindenemű becsületbíró-
ságban előre is megnyugszom, csak arra figyelmeztetem őket, hogy
ne engedjék e szájás, de gyáva legényt lesiklani a lovagias utról,
mert bizonynyal erre fog törekedni. A segédek megállapítják az el-
járást, megjelennek nevében csütörtök este P.-nél „elégítelt“ kérnek
(melyet azonban az okos P. nem azonosít a kihívással) s mindenek-
előtt a párbajképesség fölött jury egybeállítását proponálják, han-
goztatván a gyors lebonyolítás szükségét P. elfogadja a tárgyalás
e módját, **megnevezi segédeit** (B. főhadnagyot és H. tart. hadnagyot)
s kifejezi, hogy be akarja majd bizonyítani vádját és segédeinek
ő is hasonlóképp a legszelebb körü felhatalmazást adja. Másnap a
segédek összeülnek s megállapodnak a becsületbírói tagjaiban,
az ő segédei is proponálnak tagokat, kik d. u. 5 órára voltak
egybegyűlendőek. A mi részünkről felkért tagok meg is jelentek a
kitűzött helyen 5 órakor, P. segédei azonban meglepetve adják
elő, hogy felük ma ugy nyilatkozott, hogy nem bizta meg őket
becsületbírói összeállításával. Ez érdemben 3-szor is elfaradtak
még felükhöz, ki mindannyiszor tagadta, hogy őket megbizta volna.
Sőt P. azzal fenyegette segédeit, hogy a H.-ban ellenük megtadó
nyilatkozatot ír. Netovábbja a piszkosságnak. Nagyon természe-
tes, hogy a „H.“ sarabán különösen a tisztí kardbojt retteg meg-
fürödni. Később ő maga is beállított arra a helyre, hol a segédek
és a becsületbírói fele tanakodott. Itt kijelentette, hogy ő nem
akar becsületbírói tagot. Hát mit akar? kérdik. Azt, (feleli) hogy
ő nem volt kihívva. Hogyan, hát mielőtt a párbajképesség vádjá-
ban határozat volna hozva, már kihívást akar? kérdik segédeim.
— Igen, válaszol ő. — És elfogadná a kihívást? — Igen! feleli
a hős. — Jó, hát ezennel kihívjuk. — Erre fehéren, sápadtan
előhúz egy párbajszabálylapot s azt feleli, hogy a 24 óra épen
most telt le. (Csütörtökön jelent meg a „H.“ — ez masnap, pént-
teken történt.) Nem lehetett vele megértetni, hogy a lovagias
elintézés abban a perczen elkezdődött, mikor segédeim nála meg-
jelentek s ő segédeit megnevezte, vagyis még csütörtökön; ő két-
ségbeesett gyerekséggel ragaszkodott ahhoz a mentő szalmaszalhoz,
hogy mar most neki nem kell elégtételt adni.

A segédek — tekintet nélkül arra, hogy melyik félhez tar-
toznak — megbotránkozva hallgattak és piszkoltak e lealacsony-
dott gyerkőcöt, ki gyavaságában így kapkodott mentő szalma-
szalhoz. Annyira ment a felháborodás, hogy egyhangulag kijelen-
tették, miszerint ily hallatlanul moeskos ügyben, egyrésztől szem-
ben oly emberrel, másrésztől **mellette** ők tovább egy perczig sem
segédkeznek s mind a négy visszavonult azon jelenet után, melyet
ket P. a papa méltó fia, előidéztet, ki még azt is bátorkodott
kegyesen megígérni, hogy ha a segédek nem adnak ki ellene nyi-
latkozatot, akkor talán nem ír a Hazánkban s nem keveri abba a
moeskos ujságba a kritikus helyzetbe került tiszteteket, kik sem-
mitől sem félnek jobban, mint egy ily otromba hirlaptól, mely-
nek esetleg bántó cikkeivel polemizálni tiltja a katonai felfogas
és törvény, hogy azonban alólirt iránt az igazság, tisztesség- és
lovagiasságnak megfelelően járjanak el, masnap szombaton meg-
jelentek nálam **ugy a magam, mint P. segédei**, s elbeszélvén ezt
a dolgot sok oly mellékkörülmény felemeltesével, melyek komikus,
de amellét botránysos képét adják egy halála rémült gyerekeknek,
aki ötöl-hatol, hivatkozik papára, princípális urra. Kijelentették
tovább, hogy eljárásom a lovagiasság legkorrektebb alakjában
volt megindítva, hitelesen bizonyították továbbá, hogy Pereszlényi-
ből annyira hiányzik a lovagiasság, hogy emiatt, csakis és tiszt-
tan Pereszlényi Gyula képtelensége miatt lehetetlen ez ügyet lo-
vagiasan megoldani.“

Erre a lovagias elégtételek krónikájában páratlan azon eset
adta elő magát, hogy az a P., aki az öt allitása szerint ért sér-
tésért napok elteltevel is csak azzal akart elégtételt szerezni, hogy
az apja lapjában egy hallatlanul durván sértő cikk leírására ha-
tározta el magát, melyben a foglaltatik egyebek közt, hogy ő
lovagias elégtételt kért volna Sz.-tól, de tudja s becsületbíró-
ság előtt is igazolhatja, hogy Sz. párbajképtelen, — ez a P., aki

aztán, mikor töle lovagias elégtételt kértek s becsületbírói-
ságra is beleegyeztek, oly gyávan, gyerekesen és lovagiatlan-
sággal hatrált meg, hogy saját segédei is kénytelenek vol-
tak ellene nyilatkozni s ezzel lovagi reputációját tönkre tenni,
— ez a P. most a nemezis sujtó karja alatt megalázkodva, meg-
törve, mégis csak lovagias elégtételt kér a párbajképtelen ember-
től. Két napig futkozott segédek után, minthogy azonban senki
vele szóba nem állt, legjobb barátai a köszönését sem fogadták:
csak hétfőn este tudott beleugratni két embert, oly időben, mikor
szerinte a 24 óra már letelt. Eltekintve attól az abszurdumtól,
hogy egy betejezett ügyben épen az a fél, aki mind a négy meg-
bizott végnyilatkozata szerint „lovagiatlansága miatt képtelen“
nek lett nyilvánítva, újra akarja kezdeni és pedig lovagiasan az
ügyet, mégis Sz. a kihívásra a következő választ adta:

Nyilatkozat.

Alulírottak, mint Szávay Gyula ur felkért tanui megjelen-
tünk t. hó 10-én d. e. 11 órakor Körmendy Endre és Gárdonyi
Géza uraknál, mint Pereszlényi Gyula ur megbízottjainal oly csel-
ből, hogy nekik megvigyük megbízónk választat ama kihívásra
nézve, mit a fenti napot megelőző este Szávay Gyula urnak tet-
tek a „G—s D—k“ f. évi november 8-án megjelent számában
foglalt allítólagos sértésért.

Szávay Gyula ur üzenetét Körmendy Endre és Gárdonyi
Géza uraknak a következőkben közöltük:

„A birtokomban levő s itt ezennel felmutatott s
ugy a Pereszlényi Gyula ur, mint a magam megha-
talmazottai által kiállított s aláírt „Nyilatkozat“ sze-
rint Pereszlényi Gyula ur lovagiatlan ember s emiatt
lovagias elégtételadásra, vagy vevésre mindaddig kép-
telen, míg e négy kifogástalan ur által kiadott nyi-
latkozat érvényben van, míg e négy ur által arczába
vágott lovagiatlansági vádat meg nem dönti s érte
mint sértésért az illetőktől elégtételt nem vett.

Lovagiatlan emberrel „lovagias“ elintézés felett
tárgyalást kezdeni nem lehet. Körmendy Endre és
Gárdonyi Géza urakat, mint lovagiatlan ember kül-
döttét, képviselőit hazamnál el nem fogadhatom, ha-
nem csakis mint magán embereket.

Ha azonban Pereszlényi Gyula ur csak vere-
kedni akar, erre kiállok, azonban e fegyveres vereke-
dést a lovagias elintézésel nem azonosíthatom, sem
alakjában, sem lényegében, sem következményeiben „lo-
vagias“ jellegét el nem ismerem s Pereszlényi Gyula
urat az esetleges megverekedés után ép oly lovagiat-
lan s párbajképtelen embernek kell, hogy tartsam, mint
azelőtt, mindaddig, míg a felmutatott nyilatkozat ér-
vénye meg nem dől, míg ő ezzel lovagi és erkölcsi
halálából fel nem támad. — Azonban ama négy gent-
leman által rásütött bélyeget — velem egy ötödikkal
el nem intézheti, le nem töröltheti.“

Győr, 1885. nov. 10.

Kara Ferencz, s. k.,
Hidy Ernő, s. k.

Ugyane választ Körmendy és Gárdonyi uraknak a kihívá-
kor rögtön is megadta Sz., mivel azonban daczára azon szives
magán magyarázatoknak, melyek Körmendy ur részére oly igen
szükségeseknek és hasznosoknak mutatkoztak, mégis ugy látszott,
hogy ő a választ nem akarja vagy nem tudja megérteni s oly
magaviseletet tanusított, melynél fogva nem annyira felének lo-
vagias megbízottja, mint inkább ügyvédjeként akar szerepelni,
ami sajnos eset, — ennél fogva nem lehetett bizalmam hozzá, hogy
nem fordítja-e el válaszomat, emiatt láttam jónak tanukkal is el-
küldeni hozzá azt. Körmendy és Gárdonyi (Ziegler) Géza nekem
a következő nyilatkozatot küldötték:

Nyilatkozat.

Mi alólírottak, mint Pereszlényi Gyula ur győri lakos
megbízottjai 1885. évi november hó 9-én este háromnegyed hét
órákor megjelentünk Szávay Gyula ur lakásán, s kijelentettük
előtte, hogy Pereszlényi Gyula ur azon megbízással küldött hozzá,
hogy öntől a „Garabonczias“ vasárnapi, azaz folyó hó 8-iki szá-
mában Pereszlényi Gyula ur ellen elkövetett sértésért lovagias
elégítelt kérjünk. Erre Szávay Gyula ur kijelentette, hogy lova-
giatlan embernek lovagias elégtételt nem ad, s így a lova-

gias elégtéledést megtagadta. Kijelentvén azonban, hogyha kell, megverekszik, de ezt lovagias elégtéledásnak nem tekinti. Győr, 1885. nov. 10.

*Dr. Körmeny Endre s. k.,
Gárdonyi (Ziegler) Géza s. k.,
mint Pereszlényi Gy. ur megbízottai.*

Összehasonlítván a két nyilatkozatot, bár lényegében ez utóbbi sem mer mást mondani, mint az előbbi, de oly szándékos hézagok észlelhetők benne, melyek a gyanus ügyvédkedést kirívóvá teszik. Például nagy bölcsen elhallgatják, hogy nálam a felmutatott eredeti nyilatkozatról hű másolatot vettem, hogy azt felülkel szabályszerűen közöljék, ki eszerint annak rendje és módja szerint értesítve lett arról a vádról és sértésről, melyet ama négy megbízott írásban nyilvánított P. ellen, melyről P. az állítja mégis, hogy nincs róla tudomása és erre a hazugságra egész kártyavarárt emel. Ezek az urak P. urnak, megbízójuknak terjedelmes emlékiratot dolgoztak ki, melyben azt is állítják, hogy Hamza ur oda nyilatkozott volna, miszerint az a végnyilatkozat a becsületszó szentsége alatt ígért szigorú titoktartás mellett adatott ki Sz.-nek. Erre nézve előre bocsájtván azon megjegyzést, hogy H. jelen sem volt az átadásnál, tehát nem is tudhatja, miként adták át, előre bocsájtván azt is, hogy sem becsületszó alatt ígért, sem másféle titoktartást nem is kért, nem is ígért senki, de értelme sem lenne ily titoktartásnak, — érdekes világításba helyezi P. utóbb fogott megbízottainak lovagias igazmondását H. ur következő nyilatkozata:

A „Hazánk“ f. évi 91. számában dr. Körmeny Endre és Gárdonyi Géza urak oly értelmű nyilatkozatot közölnek, mintha én előttük úgy nyilatkoztam volna, hogy Szávay Gyula a tőlünk nyert s Pereszlényi Gyula urral felmerült ügyére vonatkozólag általunk kiállított nyilatkozat közzé nem vételét becsületszóval kötelezte volna. Ennek ellenében kijelentem, hogy nevezett uraknak ily értelemben nem nyilatkoztam, de nem is nyilatkozhattam, mert említett ügyre vonatkozólag Szávay urral személyesen egyáltalán nem érintkeztem.

Győrött, 1885. november 13-án.

Hamza József, s. k.

Tehát Körmeny urék szeliden szólva: föllentettek. E negatív bizonyíték mellett mint pozitív erősség kezeinkben van s eredetiben betekinthező tanuim egy oly értelmű nyilatkozata, melynek szavai szerint „azon állítás, hogy az említett nyilatkozat titoktartás ígérete mellett adatott volna ki, — minden alapot nélkülöz. Annálkevésbé igaz tehát az, hogy a titoktartásra Sz. ur becsületszóval kötelezte volna magát.“ A nyilatkozat átadói csupán arra kértek fel, hogy hírlapban ne közöljem. Erre a becsületszó-szegési vádra alapítja pedig P. ur a „becstelenség“ stb. sértő kifejezéseit s cikkének szidalmazó kártyavarárt, Ime, egy lehellet ledönti.

Ezek után jön a dolog vége. — Pereszlényi Gyula aláírásával egy szerencsétlen cikk jelent meg újabb (csütörtökön) az apja lapjában az apja stílusában s bizonyosan fogalmazásában is. Ez a cikk borzasztó piszkolódást visz véghez s ezt erre a három vádra alapítja: 1. Hogy neki nincs tudomása arról az ellene kiadott nyilatkozatról. 2. Hogy Sz. becsületszó szentsége alatt szoros és örök titoktartást ígért és azt megszegte. 3. Hogy ő kihívta Sz.-t, de az fél a fegyver hegyétől s csak tollal mer vitézkedni. — E három vádat a fent közölt nyilatkozatok (tehát pozitív és megdönthetetlen bizonyítékok) a legnyomorultabb hazugságokká morzsolják. Hiszen saját emberei (Körmeny és Gárdonyi) úgy nyilatkoznak, hogy Sz. még így is hajlandónak nyilatkozott megverekedni P.-vel, de azt csak nem kívánhatják, hogy ezt a tényt lovagias jellegűnek s a tény által az ellenfelet lovagiasnak elismerje!

Ez a szerencsétlen, nyomorult gyerek észrevette, hogy nyakig ül a saját szemetjében, a kétségbeesés minden fegyverével igyekszik tehát zavart csinálni s akármilyen áron menekülni. Az, uram, most már lehetetlen. Azzal a gyalázatos hereze-hurezával, melyet kétségbeesésében nem átal és nem szégyel elkövetni az édesapja személtapátján, a „Hazánk“ hasábjain: nem-

csak a rokonszenvet, de a sajnálatot is eljátszotta, mely pedig kisérni szokta a bukókat. Szócső gyanánt használták moeskos lelkiismeretűek, kiknek már nincs bátorságuk a saját hangjukon támadni, tehát egy éretlen balekot használtak fel erre. Ön — vesztére — férfiak közé került s itt annyi szennyességet produkált, hogy bele kellett veszni.

Mi ezzel a nyilatkozattal befejezzük a Szávay-Pereszlényi ügyet; ön foghat magának tyúkprókátorokat és egyéb strohmannokat, azokkal hurezolkodhatik a Hazánk hasábjain hónapokon át, ha tetszik, — mi egy szót sem felelünk rá többet.

Hogy azonban halvány reménye se legyen arra, hogy a magára kavart piszkos chaoszból valaha is kimásszék s még tisztességes emberekhez dörgölőhessék, hogy a lovagiasság és tisztesség ellen velem szemben elkövetett három nagy büneért: 1-ször példátlanul brutális sértéseért, 2-szor: ezt követő hallatlan gyávasága- és lovagiatlanságaért s 3-szor: legvégül kétségbeesésében kimutatott nyomorultságaért, hazugságaiért a szigorúan büntető társadalom éreztethesse vele megsemmisítő ítéletét, mely nekem egyedüli elégtétel: ime becsukjuk Pereszlényi Gyula mögött a temető kapuját e nyilatkozattal, —

„Tu l'as voulu George Dandin!“

Nyilatkozat.

Alulírottak, mint Szávay Gyula, illetve Pereszlényi Gyula meghatalmazottai egyértelműleg bizonyítjuk, hogy Szávay Gyula ur a Pereszlényi Gyula által rajta elkövetett sértésért a lovagias lépéseket a legkorrektebb uton megtette s általa a lovagiasságnak minden tekintetben elég tétetett. — A lovagias uton való megoldást azonban Pereszlényi Gyula lovagiatlan magaviselete lehetetlenné tette.

Győr, 1885. nov. 8.

Bugyán Rezső,

főhadnagy a 19. gy.-ezredben, s. k.

Hamza József,

ügyvéd-jelölt, tart. hadnagy, s. k.

mint Pereszlényi Gyula meghatalmazottai.

Schlichter Gyula, huszár-főhadnagy, s. k.

Gerő Gyula ügyvéd-jelölt, sz. á. m. kir. honvéd-hadn. s. k.

mint Szávay Gyula ur meghatalmazottai.

Kiadótulajdonos, felelős szerkesztő:

Szávay Gyula.

(Teleky-utca 15. sz. I. em.)

Legjobb minőségű
télkabát-szövetek
divatos

öltöny- és nadrág-kelmék

igen jutányos áron kaphatók

Schnabel-testvérek

posztó-raktárában

Győr, Kazinczy-utca 10.

Mai számunkból emiatt a haszontalan Pereszlényi-ügy miatt a hirdetések egyrésze kiszorult. Elnézést kér a kiadó.

Nagy feltűnést

idézett elő mindenütt az *első bécsi szövöttárak gyárából* elsőrendű *nagy orvosi tekintélyek* előírása nyomán tiszta gyapotból szőtt, modern legújabb

egészségi téli felöltők

Ezen egészségi kabátok a gondolható legmelegebb s amellett legegészségesebb ruhadarabok, mert:

1. Egyenletes melegen tartják a testet.
2. Véd a meghűlés ellen, mert a mutatkozó izzadság a gyapot által felfogódik.
3. Minden testhez simul és
4. Kiválóképp praktikus, alkalmas és olcsó, mert összes ára

1 frt 80 kr.

Nem találkozik senki, ki egészségére ad valamit, hogy ne tartaná szükségesnek ilyen kabát beszerzését, mert ez jobb, mint bármely téli kabát. *Valódi* minőségben kapható egyedül az

I. bécsi bizományi és szállitmányi üzletben.

Bécs, III. Kolonitz-gasse 3.

Megrendeléseknél kérjük megjegyezni, vajjon nagy, közep vagy kicsiny legyen-e. A küldés utánvétellel történik.

Walser Ferencz

első magyar gép- és tűzoltószer-gyár, harang- és ércöntőde Budapesten, Rottenbiller-u. 66.

Legnagyobb, modern technikai alapon felszerelt belhoni gyár különleges készítményei:

fecskendőgépek

tűzoltó-egyletek, városok és falusi községek részére

Harangok és azok szabadalmazott felszerelése, legújabb szerkezetben, mindennemű kutak házi, gyári és gazdasági célokra, minden célnak megfelelő szivattyuk. Vállalkozik tűzoltóegyletek felszerelésére, teljes vízvezetékek, gyapjumosodak, gőz- és zuhany-fürdők berendezésére, árvízmentesítő telepek, nyilvános közutak felállítására magas nyomású vízvezetéknel és minden vízművi munka pontos teljesítésére, kedvező feltételek és teljes jótállás mellett. *Képes árjegyzékek és részletes költségtervezetek díjmenten bocsátatnak rendelkezésre.*

Egyedüli belhoni szivattyugyár.

A Forti-féle sebtapaszról.

Ezen általánosan kitűnőnek elismert gyógytapsz rendkívüli gyógyereje, oszlató, érlelő s fájdalomcsillapító hatása által leggyorsabb, legbiztosabb s egyszersmind gyökeres gyógyulást eszközöl különösen bajokban. Ily bajok a torokgyulladás, légesőhurut, bőrkés barnaság, hártás-gyík (Croup, Angina), mindennemű megsértések, harapás, szurás, vágás vagy égés által támadható sebek, megforrázás, darázs- vagy méhszurások, bujasenyves és egyéb konok fekélyek, zuzatások (contusiók) meglepő gyors fájdalomcsillapítással, — rögzített dagasztások, gümők, tályogok (fogtályog is), pokolvar (carbunculus, pustula maligna), megkeményedések, genyedések, verkelések, minden mirigybetegségek, görvélves tökéletesen megszabadítja. Végre a testbe teljesen belemélyedt bármilyen szálka, darázs vagy méh fulánkja csupán ezen tapszunk rövid idejű használata folytán annyira előtűnik, hogy azután a testből közönségesen szabad kezzel, sebészi műtét és fájdalom nélkül, könnyen kihúzható, mire a seb gyógyulása gyorsan bekövetkezik. **A csomagok ára a kisebbeknek 50 kr., a nagyobbaknak 1 frt.** használati utasítással együtt. Postán küldve 20 krral több.

A száz meg száz köszönőlevél közül közlünk egyet, mindenki megítélheti, hogy ez nem aféle gyártott reklámlevél, amelyeket gyakran olvashat az ember.

Tekintetes Ur! mélyen tisztelt férfú! Ön nagybecsű és a szenvedő emberiségnek oly kiszámíthatlan előnyt biztosított taphajlandónak nyilatkozott a bizományosságot elvállalni, szerintem lehetséges volna azt neki azonnal küldeni és vele üzleti összekötést nyitni, — ezt annál inkább is kívánom, mert ott hiszem, hogy nagyobb keletőségnek fog örüdeni, mert igazán megvallva, tapasz megbecsülhetlen oly házi kincs, melyet mint nélkülözhetlent, mindenki használ tarthat, én már számosak baján ennek segítségével segítettem, a számosak közül csak azt említem fel.

Az eszteregnyei biróné alig 3 hetes eszesemőét a halál elragadta, a különben jól táplált anya emlőiben a tej gyuladást idézve elő, már e szegény anya negyed napra oly lázas állapotba jött, hogy sem éjjel, sem nappal egy perczet sem volt képes nyugodni, már-már a kétségbe-esés örvényének szélén állt, midőn esetlegesen a sors házához vitt, hol értesültem e borzasztó fájdalom, szóra a tapasz megvettem, azt rögtön kiküldöttem, utasításon folytán azt felrakták és képzelve el a hallatlan eredményt, a nő még kitűnő tapasz folytán nemesak a borzasztó szenvedéstől, de attól is, hogy a nő egyik kellemességét képező emlője kifakadástól, lyével segítettem, a számosak közül csak azt említem fel.

Volt eset egy igen tisztelt és becsült urháznál, hol szinte a nő bal kezén sérülést kapott, — a gyuladást az orvosi segély nemhogy eloszlatta volna, sőt az a seb tovaterjedése és erősebb gyuladása által mindig nagyobb és nagyobb aggodalmat idézett elő, ton a háznál készen van, mihelyt elfogy, azonnal más rendeltetik, természetes, hogy többnyire csak a szenvedők közt osztatik ki, mig nem tudják elegendőleg a jótékonyágot megköszönni. Tisztelettel maradván a tekintetes urnak kész szolgálója, Nagy-Kanisza, június 17-én, 1876. **Kovács szolgabíró, s. k.**

Központi küldeményező raktár Budapesten: Török József gyógyszerész urnál, király-utca 12 sz. Továbbá kapható vidéken minden nagyobb város gyógyszerertárában, Győrött: Stirling Károly, Lippóczy M. és Mehlschmid József gyógyszerész urnaknál. Ezen kitűnő hatású, nem eléggé ajánlható gyógyszer készítője FORTI LÁSZLÓ.

fekélyek, fagydagaszt, ujjféreg, körömfolyás, körömméreg, vadhus, tagszivacs, csontszű, kifélesztés és megrándulások, helyi eszű, továbbá a szülés utáni lábsebek és dagasztok, fájós, fekélyezett vagy már genyes női mell, — sok nő már csirában volt emlőráktól — a különben elkerülhetetlen életveszélyes sebészi műtét megelőzésével — egyedül ezen jeles sebtapsz használata által menekült meg. A fül-nyílás, nemkülönben a torok-mondolák gyuladásánál hatóságos szolgálatot tesz. — Hólyag-tapsz vagy mustárlisztből borogatások után használva, méltán valóságos enyhizernek nevezhető, mint-hogy nem csupán enyhítést szerez, hanem mivel inkább a beteget kínos fájdalmaitól azonnal meggyógyítja, darázs vagy méh fulánkja csupán ezen tapszunk rövid idejű használata folytán annyira előtűnik, hogy azután a testből közönségesen szabad kezzel, sebészi műtét és fájdalom nélkül, könnyen kihúzható, mire a seb gyógyulása gyorsan bekövetkezik. **A csomagok ára a kisebbeknek 50 kr., a nagyobbaknak 1 frt.** használati utasítással együtt. Postán küldve 20 krral több.